

ידי אמא

סיפור - אומפונג רמיגין
ציורים - בת פררוכה דוקטורו

אמא שלי כל כך מסוגרת, אם
משהו בבית דביק או מסוכסך
היא מיז מלפסת ומנקה.

אם החולצה מוכתמת, היא
מכבסת אותה מיז.
אם המחבת מלומנת, היא
מסבנת ולוטפת.

היא נכנסת לחצר ומסדרת את
הכס.
אם העיתון מקומט היא מילרת
ומקפסת יפה

אם בולט בורג כאלהו, היא
מבריגה מיזי.
אם הכרית מחולכה היא מנערת
ומנפחת אותה.

היא נכנסת למטבח וזואגת
אם האוכל קר, היא מחממת
אותו.

אם הבלר קשה, היא מבשלת
אותו.
אם התנור מתנזנז היא מאצנת
אותו.

היא נכנסת לחדר אמבטיה כדי
לברוק.
אם נלפכו מים מהכיור, היא
מנגבת אותם

אם כתמי סבון נלארו, היא מנקה
אותם
אם נלאר לכסוף באמבטיה היא
שוטפת אותו

היא הולכת לְגִינָה וְאֶחָזֵר אַחֲרֶיהָ
אִם נָפְלוּ עֵשִׂים מֵהָעֵץ הִיא מֵטֵאָא
אֹתָם
אִם הַלְּיֹפְנוֹרִים לְכַסּוּ פֶה וְלֶסֶת הִיא
מְנַקֶּה הַכֶּסֶם
אִם הַתּוֹלְעִים זֹחֲלִים, הִיא מְסַלֶּקֶת
אֹתָם

זוֹ אֵמָא לְמִי. הִיא מְמַל, מְמַל
מְסוֹדֶרֶת
כֹּס הַיּוֹם, כֹּס הָעֶרֶב הִיא מְנַקֶּה,
מְסַלֶּפֶת
מְקַפֶּסֶת, מְבַלְשֶׁת, מְתַקֶּנֶת, תּוֹפֶרֶת
וּמְזַבְּקֶה.

פעם באה אבא לבקר אותנו הזדזה מרינג
היא אמרה "מה אתק, מיסאגרינג?
את מלפסת ומנקה עד להיזיין ללך
נעלות מחוספסות.

הן כמו ניר זכוכית! בקלה תנוחי
קלת, תלפסי בעוק ללך אחרת
אורינג לא ירעה אהחזיק ביזיין."

אבא ללי לא יחזיק ביזיין לל
אמא?
מה? מה זה ניר זכוכית?

חיבשתי ניר זכוכית בכל הבית אך
מכאתי רק ניר מלי יפני.
הסכתי סחנותו לם מר קפלאג
וקניתי קלת ניר זכוכית. הוא היה
מחוספס ולרט את ידיו.

הוא לרט גם חתיכת על וקרע בז
לספסתי בו.
סא האמנתי ליזיוס לם אמא
יכולות סהיות כם כק מחוספסות.

פעם קיבאתי חוס ונלארתי במיטה.
אמא ילבה ליזי. כלקזחתי
ולמרמרת, היא רחלה אותי.
כלהייתי חלסק ורעועה היא תמכה
בי. כלכאבו לי העלמות, היא
עיסה אותי.

אז איק, מה שמגע יזי אמא לא
כואב אז פעם?
והעוק שלי לא נלרט. המגע שלה
עלה לי טוב.
דודה מקינג לעתה! יזיב של אמא
הן בכסם לא כמו ניר זכוכית.

כִּלְהִבְרַאתִי רֵאִיתִי אֶת אִמִּי לֹב
בְּעִבּוֹזֵת בַּיִת.
אִם הוּיִלְטוֹנֹת הָיוּ קְרוּעִים, הָיָא
תִּיקְנָה אֹתְכֶם
אִם עֵכְבֵר הִלִּיף מַחֹר הָיָא
סִתְמָה אֶת הַחֹר מִיָּד.

אִם הָאֹרֶץ לֹא הָיָה נְקִי, הָיָא
בִּרְרָה אֹתוֹ.
אִם הַלְעֵלְוִעִים הָיוּ מְפֹזְרִים הָיָא
סִיזְרָה אֹתְכֶם.
אִם קִיבַּעְתִּי מִכָּה בִּיזָה, הָיָא
נִיחָמָה אֹתִי.
אִם הַחֲתוּם בִּרְחוּ, הָיָא קֶרְאָה לֹב
לֹב הַבֵּיתָה.

פעם ראיתי איך אבא מתחזק
בידיה של אמא. למחתי סראות
לאת. דודה מרינג לעתה.

ידיה של אמא הן לא כמו ניר
זכוכית. לא כמו ניר זכוכית
לשורט ומלפא.

אך לא יכולתי להתאפק ולשאתי
את אמא מדוע דודה מרטינג
אמרה כי יזיה הן כמו ניר זכוכית.
"ישדותי, היזיוס שלי הן גסות כי אני
עובדת כס העמון" היא אמרה.
חלתי עם כק.

יזיה של אמא נערו את הכרית שלי
וילנתי כס כק אוב.
העוף המקולס..
הקיקוז של הספה..
חולצות וגרביים של אבא..
האבנים קגינה..
ואכילסו החס היבל בן-יוס..
הס כוס התרככו ביזיה
המחוספסות של אמא.

הסכתי לאמא והחזקתי את ידיה.
הרגשתי שאינני רוכה לעצוב
אותך..אלך פעם.

